

בש"פ 3091/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3091/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מיום 18.4.2019 במ"ת 53399-02-19 שניתנה על
ידי כבוד השופט נ' אבו טהה

תאריך הישיבה: י"א באייר התשע"ט (16.5.2019)

בשם העורר: עו"ד חן הולנדר; עו"ד אריאל הרמן

בשם המשיבה: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (מ"ת 53399-02-19, כב' השופט נ' אבו טהה) לפיה נעצר העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו. הסנגור טוען לחולשה בעוצמת הראיות לכאורה, הגם שמסכים לקיומן. לכן, הוא סבור שהחלופה המוצעת ראויה על אף עמדת שירות המבחן.

על פי כתב האישום העורר הוא בן זוגה של אמה של המתלוננת ושני אחיה, ובשנים האחרונות אף מתגורר עמה. על פי הנטען, בהיות המתלוננת בגילאים 11-12 ביצע העורר בה מעשים מגונים ואף תקף אותה ואת שני אחיה. בהתאם, הואשם העורר בעבירות של מעשים מגונים במשפחה ותקיפה בנסיבות מחמירות.

באשר לקיומן של ראיות לכאורה, נפתח בכך שחוקרת הילדים סברה כי גרסת הקטינה המתארת את המפורט בכתב האישום הינה מהימנה. הסניגור מסתייג מקביעת המהימנות בכל הנוגע לאמור בסעיף 8 לכתב האישום שמתאר מקרה חמור ביחס למקרים האחרים. לטענה זו יש משקל אך לא עד כדי שלילת קיומן של ראיות לכאורה גם בעניין אישום זה. לצורך בחינת הראיות בשלב זה יצוין כי עולה שישנו סיוע שעונה לכאורה על הדרישה הראייתית הנדרשת במשפט בו חוקרת ילדים מעידה במקום הקטינה

צודק הסניגור כי במקרה זה קיימת חזקה סטטוטורית לקיומה של עילת מעצר. לגישתו, החזקה נסתרה, או לחילופין חלופת המעצר שהוצעה ראויה. ברם, לא מצאתי כי בית משפט המחוזי טעה בהחלטתו לדחות גישה זו. המקרה מלמד על מסוכנות גם בהינתן גילה של הקטינה וגם לאור העובדה שסיווג העבירה הוא מעשים מגונים במשפחה. מסוכנות זו נלמדת אף מבלי להעניק משקל מרבי לסעיף 8 לכתב האישום, לנוכח עמדת חוקרת הילדים לגבי עדות הקטינה בנוגע אליו. אלה פרמטרים של התיק ביחס לכל הקשור למעשה. ביחס לעושה, צודק הסניגור כי יש לבחון את החלופה גם על פי הנסיבות הקונקרטיות של המקרה ולא רק לפי כותרת הבקשה. דווקא בחינה כזו אינה מטיבה עם העורר. תסקיר שירות המבחן בחן את העניין ומסקנתו היא שהעורר פועל בחוסר גבולות והערכת הסיכון גבוהה בעניינו. לסיכום הדברים, הבהיר שירות המבחן את התרשמותו כי המפקחים שהוצעו יתקשו לזהות מצבי סיכון בהתנהלותו. בכך הוא לא הביע ביקורת נורמטיבית כלפי המפקחים המוצעים אלא כלפי התאמתם לתפקיד. שירות המבחן הוא גורם מקצועי שאמנם אינו מחייב את בית משפט אך כמובן המלצותיו בעלות משקל. התסקיר נשען על בדיקה והתרשמות מקצועית של המעורבים. לא מצאתי עילה משפטית להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי להסתמך על שירות המבחן והתסקיר שערך בבואו לבחון את החלופה שהוצעה.

סוף דבר, הערר נדחה.

ניתנה היום, י"ד באייר התשע"ט (19.5.2019).

ש ו פ ט